

השבועון המצויר לאינפורמציה המערכת והמנהלה: רח' לילינבלום 12, תל-אביב ת.ד. 136, טל. (מזמני) 66785

מו"ל: העולם הזה בע"מ; מורפס בדפוס ישראל בע"מ; הפצד: פלם בע"מ.

מכתבים

דוחם שאין לו על מה ללחום

הקץ להלימה בין דם לדם! האם לא הניעה השקעה כבסל את האותיות א. צ. ל. מעל כרטיסו של חיים טסה (העולם הזה 713) ומעל כרטיסו במשרד הכחשון?

נכח א. צ. ל. (56%)

כז.

ביאליק והפרנקים

מכתבו הנכבד של יחזקאל בנקיר (העולם הזה 717) הכותב כי מתוך עבודה משותפת עם הפרנקים הכיר את טיפוסם, מזיה את הדעה שאין הפילונים נגד הפרנקים. אני מקוה כי לא רחוק היום שהפרנקים יסו יתנו את הרוב במדינה החדשה לעלייה ההמונית ונגד עלייה הפנומית. שמיסה למחמתת העברית את טובי בניה, שתספק את החילים האמיצים ביותר של צבא ישראל, לא כיוחקאים ומנדלי הכלבים והחמולים אשר לאחדים מהם יש בן יחיד או שני בנים שברחו בזמן המלחמה לחו"ל כדי להשתלב בלימודים.

חיים טסה, שכונת התקווה

כחירות וגלילה

שעה העולם היה (715) גרם לי הנאה יותר מכל שעה שקדם לו. אם סווי ההמונה היא רק בת 13, הרי אני...

מוניה שמירא, תל-אביב
מסתבר שהקורא שפירא הוא באמת...
האם מותר לקורא העולם הזה לדעת כמה שלמה מפלגת המרכז עברו הפלאקאט בשער, וכמה שלמה מפלגת פועלי א"י עברו חצי הפלאקאט?

מש קסטן, תל-אביב

הקורא קסטן מתרגש לשוא: דומה שהעולם הזה הוא העתון היחיד במדינה שלא קיבל מודעות מפלגתיות בתשלום, לא הרויח אף פרנסה אחת בבחירות אלה.

כיבוש יפו

במרום ספרים (העולם הזה 715) אתם כותבים על "כיבוש יפו" כי במידה שיש לייחס לאצ"ל את כיבוש יפו פירושו רק שנחנה הדיפה נפשת ע"י הרעשת מרבנות. האמנם זה לדעתכם הכל? ומי כבש את מנשיה ומסנר הסניקס? מתי היה כיבוש צבאי אחר של יפו? ב14 למאי?

משה וייסברג, תל-אביב

רותי, רותי!

הרפורמטרה על רותי (העולם הזה 716) היא במקומה דווקא בתקופת הבחירות. היא מוכיחה עד כמה הצליחו מנהיגי המפלגות לכתוב כל זיק של איריאליזם בלב הנוער העברי. לשעת כלבם את ההרנשה שאין לו עוד מקום במולדתו.

מזיקייר העברי

היכן העיניים של המבקרים התיאראיים? לא במרום ספרים (715) ולא המבקרים האחרים שכתבו על המחזה בית הספר לנשים המוצג בתיאטרון זירה שמו לבם לעובדה המזכרת לעין שסופו של המחזה שונה לחלוטין על ידי הלהקה הצעירה, ושחרותו הפכו פרחה באותה הצגה.

נחום אשר, תל-אביב

העולם הזה קרא את המחזה, העיר את תשומת לב הקוראים לשינוי רוחו ותכנו והתאמתו לרוח ימינו.

מזחמת הפזמונים

הבעולם הזה 711 מתפאר הקומפוזיטור "הדגל" נחום נרדי לכבוד ובלב כי הוא שנילה את שושנה דמארי, וראו זה פלא, כחודש ימים רק עבר מאז והנה הוא מתקח אותה כמכתבו נגד וילנסקי (העולם הזה 717): "השמעת ציחוות בלתי אפי" צטות עם תערובת של אירוטיקה וזלה בשריתה של שושנה דמארי אשר מצאה את המקום המתאים במועדון לילה בניוירוק".

אין זה לפי כבודך של שושנה להתחוכך עם נרדי על אישיותה ועל הרמה האומנותית שבהר פעותיה. זה ידוע לכל. אשר להופעותיה בארצות הברית, ספרו כבר, ויספרו עוד, מאות הישראליים אשר נכחו שם, בנייהם אישים מראשי הציבור שפרסמו את הערכתם בעתונות. ונג בתעולם הזה. וכן העתונות הניוירוקית שפרסמה מאמרים נלהבים עם תמונותיה של שושנה. בנייהם הניוירוקית, הטיים ועוד, שכתבו בין היתר: "שום כמות של סיפורים בעתונות. תעמולה מילולית או שירורי רדיו אינם יכולים להשתוות לתעמולה המטובה שזוכה בה מדינת ישראל באמצעות אתה מטובה כזוכה בהמה המיסיקלית שלה. שושנה דמארי".

רק מעטים מבין הקהל מבינים את המלים העיקריות של שיריה, אך תנועות ידה המביעות ערבסקות עדינות. פניה עשירי ההבעה, וקולה הרטוט, עושה את הופעתה חיה ממם" אין זאת כי אם רקע פסיכולוגי להתפרצותו של נרדי נגד שושנה, אשר לא הרעה לו במאום. בעת שהותו של מנהל מערן, "הכוכב" בארץ, היה מר נרדי כרוך אחריו והציע לו את עצמו בתור מלחה עם זמרת (שהיא כיום אשתו) להופיע במועדון בכל מקור, והלה דחה את הצעתו בטענה כי מסרת ביאה ארצה היא להזמין את שושנה בכל

עורך הסגנון: עורך גראפי: דוש

צלמי המערכת: רוני בר, דוד רובינר. חברי המערכת:

מיכאל אלמו, יחיאל כשן, ניצה נבי, נירית לביא, רפאל סלע, איתמר עילם, יעקב צילי.

סופרי חוץ: הווארד נורדו, מונטי גייקובס דנה דיגרי, אהרן דומניץ, סלים מנצור.

מו"ל: העולם הזה בע"מ; מורפס בדפוס ישראל בע"מ; הפצד: פלם בע"מ.

בזו עיני

אחד מתושבי כפרי העבודה התי מניים בפרוזדור ירושלים יצא מה קלפי כשפניו זרוחות.

"בסדר, מורי יוסף? שאל אור" תו אחד מאנשי המפלגות בדרך כבוד. "כן, הסביר השם" כשהוא מלסך את פאותיו. "הסלתי שלושה הפתקים הטובים". בראותו את תמהון העסקן המפי לגתי, הסביר: "אחד של צדי, (פני העסקן נהרו) אחד של דלת, (פני העסקן זעפו) אחד של קוף, (פני העסקן נתכרכמו)".

"השתגעת? צדק העסקן. ב"רטינון" תיקן אותו יוסף, "בחברתי בצדק, וזה שלושה הפת קים: צדי, דלת, קוף".

הקורא אברהם קאופמן, ירושלים, זוכה בפרס של 1 ל"י (ובצדק).

מחיר: שושנה שרה בהצלחה כה רבה את שיריו של וילנסקי, והוכיחה בואת לציבור האמריקאי שישים עוד קומפוזיטורים נדלים בישראל מלבד נרדי.

יש והנאה מעבירה אדם על דעתו, אולם עד כדי כך שלא יקח את אשר הוא מעולל? מר נרדי יילץ הוכיח לבית המשפט אם יש אמת בכל אשר כתב כמו רדיו, והיה אם לא יעלה בירו לעשות זאת, ישא באחריות כבדה כלפי שושנה ולבלי הציבור העברי הרואה בה שליחה נאמנה של השיר הישראלי, ובואת יושם קץ להתי רבירותו אחת ולתמיד.

ש. בושמי, תל-אביב
ובכן טאטא! ויסלה לי הציבור הרחב על עברי: ניגנתי בכית קפה. אבל יש לי נחמה: נם חכרי למקצוע, מר ויהן שטראוס, ניגן מיסיקה לריקודים וזה כלל וכלל לא הזיק לו. והנה יושבים בתוכנו כמה קומפוזיטורים מצוינים אשר מנגנים או ניגנו בבתי קפה, ויצירותיהם מבוזעות על במות רציניות מאד, אשר לשוא ישתדל מר נרדי להניע אליהן.

נם בכנורה השנייה הנני מודה ומתודה כי צדק מר נרדי: הייתי המום מאד באותו הנשף מפורסם במרוסין סמור נרדי, כי זועקה מוכיחית כזאת נמזל לא הזרמן לי לשמוע. אבל מה מוזר הסבר! נשאר אצלי הרשע כי מר נרדי הוא שהיה מסב באותו ערב, כי הוא ניגש אלי והצטרף על הערי בוכיה ששררה במסיקה שלו ואמר כאילו לא הספיק לו הזמן להכין את הכל. אבל אני נחמתיו באמרי כי זה לא כל כך נורא. אכן נכון הוא: אני הייתי המום אבל המסכן היה הוא, הקומפוזיטור נרדי.

הנני מסיים את הפרשה הזאת ולא אוסיף להתי וזכח עוד, לאחר שצורת תשובתו של הצד שכנגד חזרנה ממסגרת הויכוח התרבותי.

משה וילנסקי, תל-אביב

זהירות, דוש!

בקרספורט על רותי (העולם הזה 712) נעלם ארנץ, ורוש הורה שיריו ביצעו את המעשה המחפיר והמביש הזה. נראה שעסק זה מצא חן בעיניו מכיון שכמעולם היה 716 נעלם שוב ארנץ והפעם ארנקה של רותי שלנו, שהיה נדוש הון כסף בצאאה לחופשה.

פזית בן-ארצי, תל-אביב
במקום להעלות את המשכורת של דוש, הסכימה המערכת לתת לו זכיון על כל האר נקים שבצויריו.

בלשות פרטית

עבד החירון הבלשי הפכתי קצת בלש ומצאתי בעולם הזה 715 בעמוד 5 את הממנה האמצעית הפוכה. לפי השלט שמעל ההנות בקצה החוב, בליוו שני (716) תמונה הפוכה בעמוד של דוש: הדלת באוטובוס נפתחת לצד ימין ולא לצד שמאל.

חנן אברהמסון, רמת גן בלשים גידלנו ורוממנו...

רמזים כים התיכון

במדור אנשים (העולם הזה 713) כתוב שעלי אמן מתקפס עם אירון להרי, שהיא "בעלת הנוח היפה ביותר ככיב חופי הים התיכוני". וזאת מניין לים?

שלומית יודין, חיפה
העולם הזה, כעתון ים תיכוני, מוכן לייצג את האינטרסים של אירון כנגד ריטה הייוורט האמריקאית.

התאגרפית

ברשימתכם על מסלת שונר ריי רובינסון (העולם הזה 716) טעיתם. יום ההתערבות היה 4:1 לטובת האמריקאי רובינסון, לא לטובת האנגלי טורפיו. כפי שצינתם.

דוד ספר, תל-אביב
המניה היה, כנראה, פטריוט אנגלי. הקורא טפר צודק.

תשבץ וכדורגל

"הטיסה הבלתי-נוחה נתנה את אותותיה. השחקנים העייפים". (העולם הזה 716). רבותי! עיני, שאומנו בחירון הבלשו, נילו את מקור כל הרעה שממית שואה על הספורט הישראלי. בממנה שפורסמה ברבי-השבוע יושבים השחקנים באורון מסביב לתשבץ-ענק של העולם הזה. מה תמתייה שאחרי שהתעייפו במשך שעות במקום ליטון לא יכלו לנצח?

דוד מיימון, חיפה
העולם הזה מצטער שאימוץ הראש השניע על עבודת הרגליים ושאיין בכוחו לשמש תחליף מתאים לסטי-שינה.

21 יוני '72

מה אתם רוצים מחיינו? מן המפלגות נודף ריח, הבחירות אינן מענינות איש. מה ראתה פתאום מערכת העולם הזה, עתון של צעירים, בעלי דם, לפסם את קוראיו האומי ללים בעניני חירות מעממים? כך כותב (בנוסף קצת יותר חריף, קצת פחות ניתן להופסה) הקורא יצחק קליינגמן, המעייד על עצמו שהנהו צבר, בן 23 וחילי משוחרר. ואם לזון לפי המכתבים המגיעים למערכת, חושבים רבים (ואולי רוב) הקוראים כמותה. היתה זאת, כנראה, הפעם הראשונה שהמע רכת נהנה במפורש בניגוד לרצון רוב קור- איה. אף כי יתכן שלרבים מחברי המערכת לא היתה דעה טובה יותר על המפלגות היריבות מאשר לקוראים אלה, החליט העתון

למלא את תפקידו הציבורי בכל זאת, להביא את הבוחרים לקלפי. הסיבה: אי הצבעה אינה פצרים אמ סבורים שצירים כה רבים שאין מפי לנה המייצגת אותם, מן הראוי שלא ית חמקו מן האחריות, יבקשו דרך להשמיע את קולם.

במשך 5 שבועות עמדו הבחירות במר כזו העתון, הסיכום: העולם הזה נשאר העתון הבלתי-חלוי היחיד שעורכיו לא קבעו ברגע האחרון עמדה גלויה לטובת מפלגה מסוימה. נש- אר העתון היחיד שי סירב להרויח מן הב- חירות בצורת מטר של מודעות-ענק.

התרומה הגדולה ב- יותר של העתון לב- חירות היתה, כנראה, השתמשו בו לא רק רבבות הקוראים הקבועים, אלא הגליון עבר מיד ליה, כשכל אחד השתדל לבחון בעורתו את עצמו.

קוראים רבים לא הבינו את הצדק שבחישוב הנקודות, אולם גילו לתמהום שהתוצאה הסופית מקבילה במידה מספיקה לדעותיהם. הסיבה היתה כמובן, שהשיטה המדעית, אשר הבחירון התבסס עליה, לקחה בחשבון גם את גורם האינטנסיביות: בשאלות היומה הפרטית הופלטה תנועת-החרות (למשל) לטובת הציר- נימי-הכלליים, ואילו תנועת-החרות זכתה לני- קודות העיקריות בשאלות האופייניות לה ביותר — כבוש הירדן, חלק המחחרת במל-

בה בשעה שאורחי ישראל עסקו בבחירות הקרות ובקרת החם, הגיעו מאמריקה כמה ידיעות מוזעות על פוגרומים אנטי-כושיים. המערכת, שביקשה זה מכבר את סופריה בא- מריקה לחקור את הטרגדיה השחורה, שלחה מיד מברק בהול למונטי גייקובס, ראש משרדה האמריקאי, ביקשה דו"ח מיידי (עמודים 9-8).

רצה המקרה ומונטי היה אותה שעה קרוב מאד למרכז התבערה של אותו פוגרום, בשי- קאנו. התקיימה שם תחרות של סופרי המערב התיכון של ארצות-הברית, אשר מונטי, יליד אנגליה, בעל אשה ילידת-אמריקה, החליט משום מה להשתתף בה. תוצאה: פרס למונטי.

היא בחרה. לא בהתלהבות יתרה, גם לא בהתרגשות כל-שהיא. היא היתה אדישה למדי. אבל בחרה.

ובאותו ערב השתתפה בספורט הלאומי של השבוע: ישבה (או, ליתר דיוק: שכבה) ליד הרדיו, ונלה לזייה פנסק ועפרון והחלה רושמת את התוצאות, מרכיבה ממשלות — בונה ומפרקת קואליציות.

לא לפני זמן רב זכתה מלכה, ילידת הארץ, בזכות הבחירה, בסך הכל היא בת 18 — פקידת עורך-דיון (זה שנתיים, כי זה מעניין יותר מאשר לחקק על מכונת כתיבה בבנק או לחבר מספרים). עוד מעט תצטרך ללכת לצבא, מכיון שאינה זתית (למרות שלמדה בביה"ס תלפיות) וגם אינה חושבת להתחתן במהרה (לפי תכניתה תתחתן בגיל 20, עם בחור "שימצא חן בעיני, ושיהיה מסודר בחיים, ושיחאים לי, ושאיני אחאים לו"). משאלתה היחידה להעולם הזה: "שלא יעשה ממנה טאראאם".